

Sygn. akt IX Ka 385 / 14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - SSO Barbara Plewińska / spr/

Sędziowie - SO Aleksandra Nowicka

- SO Rafał Sadowski

Protokolant - stażysta Marzena Chojnacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzenny Mikołajczak

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2014 roku

sprawy **C. T.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 25 czerwca 2014 roku sygn. akt VIII K 544 /14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż czyn przypisany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi z **art. 278 § 3 kk**;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za drugą instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa.

Sygn. akt IX Ka 385/14

UZASADNIENIE

C. T. został oskarżony o to, że w dniu 30 kwietnia 2014 roku

w T. w sklepie (...), przy ul. (...), z działu narzędzia, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dalmierza laserowego marki (...) o wartości 640 zł, po czym przekroczył linię kasy nie płacąc za w/w towar, gdzie został ujęty przez ochronę sklepu, czym działał na szkodę sklepu (...) Sp. z o.o. w T.,

- to jest o czyn z art. 278 § 1 kk.

Oskarżyciel publiczny wnioskiem z dnia 16 maja 2014 roku wystąpił do sądu

o warunkowe umorzenie postępowania karnego prowadzonego przeciwko C. T., po przyjęciu wypadku mniejszej wagi z art. 278 § 1 i 3 kk.

Wyrokiem z dnia 25 czerwca 2014 roku, Sąd Rejonowy w Toruniu na mocy art. 66 § 1 kk. oraz art. 67§1 kk warunkowo umorzył postępowanie karne wobec C. T. na okres próby wynoszący dwa lata uznając, iż wina i społeczna szkodliwość

czynu zarzucanego oskarżonemu, który wyczerpuje znamiona występku z art. 278 § 1 kk, nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości.

Nadto na podstawie art. 67 § 3 kk i art. 39 pkt 7 kk sąd orzekł wobec oskarżonego C. T. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w wysokości 600 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w Warszawie.

Na podstawie art. 230 § 2 kpk sąd rozstrzygnął o dowodach rzeczowych, a nadto zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 90 złotych tytułem wydatków postępowania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł **prokurator** zaskarżając wyrok w całości na korzyść oskarżonego C. T., zarzucając mu obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 66 § 2 kk poprzez jego zastosowanie przy jednoczesnym przyjęciu

kwalifikacji czynu z art. 278 § 1 kk, zagrożonego karą pozbawienia wolności do lat 5 w sytuacji, gdy warunkowego umorzenia postępowania nie stosuje się do przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.

W konkluzji apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt I poprzez przyjęcie wypadku mniejszej wagi z art. 278 § 1 i 3 kk.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należało wskazać, że Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku podniósł, iż niewskazanie w kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonemu czynu art. 278

§ 3 kk stanowiło omyłkę sądu. Powyższe potwierdza fakt, iż sąd orzekł o warunkowym umorzeniu postępowania na posiedzeniu zgodnie z wnioskiem prokuratora. Instytucja warunkowego umorzenia postępowania ma zastosowanie jedynie do czynów zagrożonych karą nieprzekraczającą 3 lat pozbawienia wolności, taki zaś warunek spełnia występki kradzieży jedynie w sytuacji przyjęcia, że mamy do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko oskarżyciela publicznego oraz sądu a quo wyrażone w treści uzasadnienia wyroku, iż czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi. Za takim uznaniem przemawiała niewielka wartość przedmiotu skradzionego mienia, jedynie nieznacznie przekraczającą granicę powodującą zakwalifikowanie czynu jako przestępstwa, a nadto brak faktycznej szkody po stronie pokrzywdzonego z uwagi na odebranie sprawcy dalmierza. Okoliczności te pozwalały na uznanie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego był zmniejszony w stosunku do podstawowego typu przestępstwa z art. 278 § 1 kk.

Z uwagi na powyższe, Sąd Odwoławczy na mocy art. 437 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie I wyroku uznał, iż przypisany oskarżonemu czyn wskazany w punkcie I zaskarżonego wyroku stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 3 kk, zaś w pozostałym zakresie utrzymał wyrok w mocy.

Ponadto na podstawie art. 624 § 1 kpk, kierując się zasadami słuszności, sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego C. T. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, mając na względzie, że zmiana zaskarżonego wyroku była spowodowana wyłącznie wadliwym rozstrzygnięciem sądu pierwszej instancji, niezawinionym przez oskarżonego.